

TEKST: Nevenka Mesarov
FOTO: iz Ericssonove arhive

ENTUZIJASTIČNI ZAPOSLENICI - USPJEŠNA KOMPANIJA

Radimo li samo u kompaniji ili radimo ZA kompaniju, bitna je razlika. Svatko od nas bi se to trebao zapitati. Između ova dva načina gledanja na posao i ponašanja na poslu velika je razlika. Ako ste zaposlenik koji se želi popeti na kompanijskoj ljestvici, morate se na poslu ponašati kao da je to vaša kompanija i kao da su svi klijenti i kupci kompanije vaši klijenti o kojima ovisi „vaše dijete“ u ovom slučaju - vaš posao.

RADITE ZA KOMPANIJU

Vrlo brzo ćete se svojim trudom i stavom izdvojiti od nekih drugih zaposlenika koji posao obavljaju rutinski i kojima nije stalo. Također ćete kao zaposlenik koji radi ZA kompaniju puno lakše prebroditi teška vremena. A danas – pod utjecajem recesijskih; ograničavajućih i demotivirajućih faktora unutar makro i mikro organizacijskih struktura, sve više ljudi okreće se načinu rada u kojem privrženost kompaniji i usvajanje zajedničkih vrijednosti nije na popisu primarnih ciljeva u razvoju karijere i obavljanju svakodnevnih poslovnih zadataka. Privrženost i odanost kompaniji, osjećaj pripadnosti i odgovornosti i prihvaćanje kompanijskih

vrijednosti motivacijski su faktori koji se nalaze na samom vrhu piramide prema motivacijskoj teoriji hijerarhije potreba Abrahama Maslowa. No, kako bi se ti ciljevi ostvarili prethodno je potrebno zadovoljiti nekoliko vrsta različitih potreba; fiziološke potrebe - dovoljnom plaćom, potrebe za sigurnosti - sigurnim poslom i predvidljivom radnom okolinom, te simultano uspostavljati dobre odnose među suradnicima da se zadovolje socijalne potrebe i osjećaj pripadnosti.

KAD NAĐU PROBLEMI

Sukladno današnjim uvjetima života počeo se razvijati visoki nesklad između želja i mogućnosti organizacija te su samim time i zadovoljstvo uvjetima rada i motivacija za rad zaposlenika dostigle trend opadanja. Nekoć dobre prilike za nagrade, pravедnost i konzistentna opterećenost poslom, zamijenjene su strahom od gubitka posla, zadovoljenjem dobivenom plaćom i prihvaćanjem prevelike količine posla. U takvim trenucima zaposlenici se sve više i više okreću okolini u kojoj osjećaju sigurnost, pripadnost, tople socijalne odnose i mogućnost utjecaja na odluke, a to su obitelj i uži krug prijatelja. Naravno, time se nastavlja priča o disbalansu između posla i obitelji, ali u nešto drugačijem

kontekstu. Kompanija prestaje biti institucija za koju radimo i kojoj pripadamo i postaje biti jednostavna institucija u kojoj radimo. Nakon završenog posla, bježimo kući u želji da se što prije odmaknemo od takve vrste briga i dočekamo dan u mjesecu kada nam na račun sjeda plaća.

MISLITE POZITIVNO

S obzirom da trend u svijetu ne omogućuje okolnosti kakve bi željeli, umjesto takvog načina rada možemo sami kreirati ugodnu i toplu atmosferu na poslu. Ljudi čine kompaniju onakvom kakva je pa onda i sami možemo postići osjećaj ugone i zadovoljstva na poslu i kreirati okruženje u koje ćemo dolaziti s veseljem i u kojem će nam svakodnevni zadaci biti jedinstveno i novo iskustvo svakog dana. Poklonite jedan osmijeh, dva će vam se vratiti. Dođite na posao s veseljem i osjetit ćete promjenu u okolini – i ljudi i stvari činit će se ugodnije i zanimljivije. Poklonite svojoj okolini malo entuzijazma, vedrine, zanimljivosti i spontanosti. Pohvalite svoje kolege i oni će pohvaliti vas. Stavite na zid sliku vašeg djeteta, muža, žene, milka kravice – nečega što vas veseli. Osobna sreća nije nešto što se pronalazi, nego nešto što se razvija i ovisi o kvaliteti vaših misli. Zato, mislite pozitivno i budite sretni jer sretan čovjek – stvara sreću. ☺